

Finns det våld i nära relationer i Öckerö kommun?

En kartläggning över förekomst, hinder och möjligheter

Projekt Handling mot handling syftar till att arbeta med problematiken våld i nära relationer i Öckerö kommun. Med medel från Länsstyrelsen i Västra Götaland ska projektet under 2011 arbeta med fyra huvudsakliga mål. Denna rapport är en del av målet som ska verka för att våldsutsatta kvinnor och barn, som idag utgör ett mörkertal, synliggörs och erhåller stöd. En kartläggning över det upplevda mörkertalet av våldsutsatta är en förutsättning för kommunen att skapa sig en bild över det reella behovet av hjälpinsatser

Bodil Everlund
Öckerö kommun
2011-08-26

Inledning och bakgrund

Utifrån ett folkhälsoperspektiv är det viktigt att uppmärksamma problematiken med våld i nära relationer. Att bli utsatt för våld leder ofta till en rad negativa hälsokonsekvenser. Utöver fysiska skador (till exempel benbrott, tandskador och hjärnskakning) ökar risken för depression, ångest, olika somatiska symtom och besvär samt nedsatt sexuell hälsa. Forskning visar också att levnadsvanorna hos dem som utsätts för våld utvecklas negativt, med försämrade kost- och motionsvanor, rökning samt riskabel alkoholkonsumtion.

Det är i regel vanligare för kvinnor än män att blir utsatta för våld i nära relation. Nationell statistik beskriver, utifrån *Slagen Dam*¹ - en svensk omfångsstudie från 2001, att 11 % av kvinnorna upplevt någon form av våld/hot från sin partner i sin pågående relation varav hälften av dessa hade inträffat under den senaste 12-månadersperioden. Det var 7 % av kvinnorna som angav att det är fysiskt våld som de blivit utsatta för. Undersökningen besvarades av ca 7 000 kvinnor i åldrarna 18- 64 år. Liknande siffror rapporteras från studier i våra nordiska grannländer, där uppges mellan 9 och 22 % av kvinnorna, i åldrar 18 till 74 år. utsättas för någon form av våld av sin partner i den pågående relationen^{2,3}.

Förekomsten i Öckerö kommun

Fakta om förekomsten i Öckerö kommun kan delvis erhållas genom statistik om antalet polisanmälda fall som finns registrerad hos Brottsförebyggande rådet (BRÅ). Den visar att antalet polisanmälda fall i kommunen, som gäller kvinnor 18 år och äldre som blivit utsatta för misshandel i en nära relation, var för 2010 åtta stycken.

Det är en låg siffra. Vid jämförelse med de andra kommunerna som ingår i samma hälso- och sjukvårdsnämnds område (HSN 4) visar det sig att Öckerö kommun har det lägsta antalet polisanmälningar.

Tabell 1. Antal anmälda brott 2010– Misshandel, kvinna 18+ i nära relation
(brottsstatistik, BRÅ)

Ort	Öckerö	Kungälv	Ale	Stenungsund	Tjörn
Antal/10 000 inv.	6,5	13,2	20,4	7,9	7,4

¹ Lundgren E, et al. Slagen Dam – en omfångsundersökning. Stockholm 2001

² Heiskanen m, Piispa M. Faith, hope and battering. A survey of Men`s violence against women in Finland. Helsinki 1998.

³ Haaland,T. et al. Vold i parforhold. Oslo 2005

Enligt Statistiska Centralbyrån (SCB) fanns det 4 845 kvinnor i åldrarna 18 år och uppåt i Öckerö kommun under 2010. Under det året rapporterades åtta fall till polisen om våld i nära relation.

Om samtliga som utsätts anmäler, innebär det att andelen utsatta kvinnor är;

0.17 %.

Man vet dock att mörkertalet är stort inom området våld i nära relationer. BRÅ har genom studier uppskattat att endast 20 – 25 % av våldet mot kvinnor i nära relation anmäls till polisen.

Beräknat på mörkertal ger en skattning att andelen utsatta kvinnor är;

0.67 – 0.83 %.

Räkneexemplen visar på hur en uppskattad andel utsatta kan beräknas, baserat på den statistik som finns att tillgå. Resultatet visar en stor avvikelse mellan Öckerös uppskattade siffror jämfört med den andel som nationella studier visar på.

I den svenska omfångsstudien Slagen Dam, som tidigare nämnts, tillfrågades kvinnor mellan 18 – 64 år om ett flertal ämnen som berörde våld och utsatthet. Där angav 7 % att de var utsatta för fysiskt våld i sin pågående relation. Denna siffra gäller både gruppen kvinnor som anger att förövaren är sambo/make i en pågående relation,⁴ samt gruppen av kvinnor där förövaren är en pojkvän som man inte är, eller har varit, sammanboende med.

2010 fanns 3 515 kvinnor inom ålderskategorin 18 – 64 år i Öckerö kommun. Antag att 7 % utsatta är den andel som även gäller i kommunen.

Hypotes;
50 % kvinnor är i en relation =
123 kvinnor är utsatta
för fysiskt våld

⁴ Gruppen kvinnor som anger att de blivit utsatta i tidigare äktenskap eller samboförhållande är hela 28 %.

Gör man ett antagande att de 8 polisanmälningar som gjordes 2010 i Öckerö kommun endast gällde fysiskt våld (vilket är högst troligt då psykiskt våld i mycket lägre grad anmäls till polisen) skulle det kunna vara som nedanstående bild visar.

*Hypotes;
123 kvinnor utsatta=
7 % anmäler brott*

Ovanstående ska jämföras med BRÅ:s uppskattning att 20 – 25 % av utsatta kvinnor anmäler brottet till polisen.

Oavsett på vilket sätt man räknar beskriver statistiken från kommunen mycket lägre andel utsatta kvinnor jämfört med data från andra omfångsundersökningar. Frågan som väcks är följaktligen om kvinnor inte utsätts för våld i nära relationer i samma utsträckning i kommunen jämfört med resten av Sverige, eller om det finns ett mycket större mörkertal i kommunen.

Kartläggningen

Det är angeläget, ur många perspektiv, att få kunskap om hur det ligger till i kommunen för att på ett adekvat sätt kunna hantera uppkomna situationer och arbeta preventivt med frågan. Önskvärt hade varit att genomföra en enkätundersökning, men då det visat sig i andra studier att svarsfrekvensen på enkäter som ställer frågor om våld i nära relation är mycket låg, valdes detta instrument bort. För att ta reda på det förmodade mörkertalet av utsatta kvinnor i kommunen genomfördes istället en kartläggning. Ett antal olika personalgrupper verksamma inom kommunen identifierades som lämpliga informanter. Grupperna tillfrågades sedan om sin upplevelse om hur vanligt det är med våld i nära relationer. Den gemensamma nämnaren för grupperna var att de på olika sätt träffar kvinnor som lever i kommunen. Totalt intervjuades 150 personer vid drygt 20 olika tillfällen.

Vetenskaplig ansats och metod

Det här är en kvalitativ induktiv undersökning med ett fenomenologiskt förhållningssätt. Den fenomenologiska ansatsen gör inte anspråk på att redovisa den absoluta sanningen, utan innebär att man beskriver människors upplevelse av ett fenomen så som det uppfattas av informanterna. I detta fall är fenomenet upplevelsen av förekomsten av våld i nära relation.

Skildringen av detta fenomen inhämtades genom ostrukturerade intervjuer vilket betyder att informanterna tillfrågas om ett ämne och därefter styrdes följdfrågor och diskussion utefter vilka svar som kom. Analysen av datamaterialet genomfördes sedan genom identifiering av delar med liknande påståenden, kommentarer och uttalanden som indelades i kluster för att skapa essenser dvs. en helhetsbild av materialet.

Resultat

Med anledning av att den statistik som kommunen uppvisar skiljer sig markant från de nationella studiernas resultat var den ursprungliga frågeställningen inför kartläggningen: Utsätts inte kvinnor för våld i nära relationer i samma utsträckning i kommunen jämfört med resten av Sverige, eller finns det ett mycket större mörkertal i kommunen? Med utgångspunkt från det formulerades frågan; Hur vanligt är det med våld i nära relationer i Öckerö kommun? Analysresultatet presenteras nedan i tre essenser som sammanfattar de 150 informanternas upplevelse av frågeställningen. Ett fylligare datamaterial från intervjuerna bifogas som bilaga.

Inledningsvis bör dock nämnas att under alla samtal som skett under kartläggningen har det berättats om hur många kvinnor som man känner till som blivit utsatta för våld i nära relation, eller hur många som man misstänker/anar att det är på det viset. Att försöka kvantifiera antal utsatta genom denna information skulle inte ge en rättvis bild av verkligheten då flera informanter skulle kunna berätta om samma fall eller att de kända fallen är under ett allt för långt tidsperspektiv. Det kan ändå vara intressant att redovisa för reflektion.

- Antal kvinnor som man med säkerhet vet blivit utsatta: 45
- Antal kvinnor som man misstänker/anar blivit utsatta: 23 +⁵

De tre essenserna:

⁵ Några informanter angav inte en siffra, utan uppgav mer diffusa antal som *ett par stycken, flera* etc. därav + tecknet.

Våldet finns

Det råder genomgående stor samstämmighet kring uppfattningen att våld i nära relationer är förekommande i vår kommun, i lika stor utsträckning som vilket annat samhälle som helst i Sverige. Vanlig åsikt kring detta speglar sig i följande citat;

”jag tror att det finns... ... nej, jag nästan vet att det finns.”

Trots att få informanter kunde erinra sig att man har sett en kvinna i ett offentligt sammanhang som ser ut att blivit utsatt för våld, eller inte personligen känner till någon, så är man tydlig med sin upplevelse att det är vanligt med problematiken. Många har, sällan eller aldrig, funderat kring frågeställningen och anger att man faktiskt kan ha missat tecken på missförhållanden som sker/har skett omkring sig.

Elak inte våldsam

Trots den samstämmigheten om hur vanligt förekommande våld är, var det vanligt att uttrycka tankar om att det nog inte är fysiskt våld som sker. Det är även tydligt att man bland informanterna har svårt att ta till sig att just någon man känner skulle kunna ta till fysiskt våld.

”Det känns helt enkelt otänkbart att någon man känner skulle slå sin fru.”

Eftersom få har sett någon kvinna som ser ut att ha blivit misshandlad utgår man från att psykiskt våld, dvs. verbala kränkningar etc., är det som är vanligast. Men utifrån samtalen finner man även att psykiskt våld är en term som de flesta har svårt att tillämpa;

”vet inte om det är våld direkt... ... men han har alltid varit elak”.

Det sker ofta omformuleringar i syfte att göra våldshandlingen mindre allvarlig.

En ensak

Denna omformulering/reducering av termen psykiskt våld till något som kan skyllas på en personlighet och egenskap, skapar en slags acceptans att problematiken tillhör den privata sfären. En vanlig beskrivning är;

”...Var och en sköter sitt. Man håller det inom familjen, så har det alltid varit”.

Ett gammalt traditionellt sätt att hantera problem uppges av flertalet informanter fortfarande råda och som många uppfattar att det försvårar för någon som behöver hjälp. Även uppfattningen om att flertalet kommuninvånare upprätthåller en tankeidé om att ”vi här ute bor så tryggt och säkert” samt att ett visst tryck råder att uppvisa en yttre fin fasad sågs som en extra svårighet för utsatta kvinnor.

”kanske känns det extra skamligt _ att ha det taskigt menar jag, när alla andra verkar vara så perfekta”.

Flertalet informanter uttrycker hur fel det är att kvinnor inte vågar söka hjälp på grund av hur andra människor runt omkring dem skulle kunna reagera. Generellt verkar det dock som att många har en vag insikt om sociala normers inverkan på den enskilda människan.

Slutsats

Förekomst: Utifrån kartläggningens material av 150 informanternas uppfattning om våld i nära relation finner man inget som stödjer indikationerna från kommunens brottsstatistik om att det skulle finnas ett mycket få antal kvinnor som blir utsatta i kommunen.

Med hänsyn till det resultatet skulle man kunna utgå från att kommunen har ett mycket större mörkertal än riket i stort, vilket är en värdefull aspekt att förhålla sig till när man arbetar med problematiken våld i nära relationer i Öckerö kommun.

Hinder: Vissa gamla traditioner, om hur man hanterar problematik, är en av två identifierade faktorer som av allt att döma försvårar för utsatta att få hjälp. Den andra faktorn var hur definitionen psykiskt våld inte riktigt är lätt att förhålla sig till.

Möjligheter: Det som framgår som hinder i kartläggningen visar även möjligheter till potentiella åtgärder till att reducera och förebygga våld i nära relationer, det vill säga att arbeta med attitydförändringar. Det innebär ett långsiktigt arbete som exempelvis att utbilda, sprida information och erbjuda föreläsningar om sociala normer och värderingar samt genusrelaterade frågor. Tillsammans kan detta bidra till att färre kvinnor i kommunen utsätts för våld vilket gynnar folkhälsan.

För genomförande och sammanställning,
Bodil Everlund, processledare
Projekt Handling mot handling
0739-844700

Bilaga 1

Definitioner av våld

Våld är varje handling riktad mot en annan person, som genom att denna handling skadar, smärtar, skrämmer eller kränker får denna person att göra något mot sin vilja eller avstår från att göra något den vill. (Per Isdal, Meningen med vold, 2001).

Med **nära relation** avses make/maka, sambo, ”särbo”, pojkvän/flickvän.

Fysiskt våld är varje form av oönskad fysisk beröring och fysisk handling som skadar och orsakar fysisk smärta. avses till exempel knuffar, slag och örfilar. Det behöver alltså inte handla om så grovt våld så att det lett till fysiska skador

Sexuellt våld är när någon blir tvingad att delta i eller se på sexuella handlingar mot sin vilja eller i oförenlighet med sin egen mognad.

Psykiskt våld är kränkningar med ord och handlingar som riktar sig mot den närståendes person, egendom eller människovärde. Psykiskt våld kan ta sig många olika uttryck. Det kan handla om verbala kränkningar, isolering, hot och kontroll av olika slag. Det psykiska våldet kan också vara materiellt som aggressiva handlingar riktade mot materiella ting som skapar oro och rädsla.

Ekonomiskt våld. Det kan uttryckas genom ekonomiska hot, begränsningar av gemensamma ekonomiska tillgångar, att tvinga någon att utföra ekonomiska olagligheter. Förtrycket skapar begränsat handlingsutrymme och verkar nedvärderande.

Informeranter

Personal inom;

Äldreomsorgen

Barn- och utbildningsförvaltningen

Kultur- och fritidsförvaltningen

Riskhanteringen

Socialtjänsten

Individ- och familjeomsorgen

Hälso- och sjukvården

Folktandvården

Svenska Kyrkan

Bilaga 2.

Sammanfattningar av intervjumaterialet. För att säkerställa anonymitet för informanterna har de olika grupperna sammanslagits till fyra olika grupper. Grupperna indelas efter det yrkesområde som informanterna till största delen kom ifrån.

Äldreperspektivet ca 50 informanter

Efter en kort information om projektet angav mycket få respondenter att de kände till någon som blivit utsatt för våld i en relation. Vid lite mer ingående beskrivning av olika former av våld kom flera berättelser om människor man både visste med säkerhet och/eller misstänkte att de blev utsatta. En berättelse kretsade kring hur en utsatt kvinna hade ett lite skyggt beteende samt att den tilltrodda förövaren upplevdes som en aggressiv person. Man vill inte påstå sig tro att fysiskt våld förekom ” - jag tror inte hon låter honom slå sig” men vittnar en hätsk stämning i relationen.

Några samtal sker om våld relaterat till vissa sjukdomsbilder som kan finnas i relationer och att det kan vara svårigheter med att hantera det. *”Han kanske har pratat så taskig hela livet”*. Många talar om ”förklarande” orsaker till våld, våld som ”har en orsak” talar man något överslätande om tex om det var alkohol med i bilden. Flera menar att det kanske är vanligare när alkohol är inblandat.

Respondenterna anger att de inte har haft tankar på att ”se” om någon är utsatt men trodde att de nu skulle försöka göra det och i så fall våga fråga den man observerat. Samtliga anger att de tror att det är ganska vanligt med våld i relationer men att man absolut inte avslöjar det för någon annan och att den yttre fasaden är mycket viktig bland befolkningen. *”Det spelar ingen roll vad det är. Var och en sköter sitt. Man håller det inom familjen, så har det alltid varit”*.

Generellt ansåg de allra flesta i denna grupp att när vi alla känner alla här ute på öarna så är det troligtvis ett hinder för att berätta om man är utsatt för våld, ”det hålls inom familjen”. Nästan samtliga trodde att det förekommer våld i nära relationer i ungefär samma omfattning som i andra kommuner. Ett samtal handlade om det möjligen kunde vara en skyddande effekt att ”alla känner alla” dvs. man ”hindras” att utöva våld för att man kommer att bli ”avslöjad”.

Här fanns berättelser om flera kvinnor som man ansåg det vara högst troligt att de har blivit utsatta för våld. ”Det ryktades om...” är en vanlig tankeslinga. En del talar i klartext om att det har rört sig om fysiskt våld och andra beskriver det som att *”Gobben é inte snäll mot na...”* Det talas även om män som blir ”trakasserade” av sina fruar.

Att någon är utsatt är troligtvis vanligare än vad vi vet är alla övertygade om. Likaså att det är många som håller det hårt inom familjen. Samtliga beskriver att man inte

har tänkt i de banorna om andra par man känner. *"det finns inte, att jag känner någon som slår..."*

Flera talar om att det är svårt att veta om man skall/skulle reagera, därför att man är rädd för att man har helt fel och då kunna ställa till det för det paret. Man vill vara helt säker *"man kan inte bara klampa in, tänk om man har helt fel?"*.

Hälsa- och Sjukvårdsperspektivet ca 40 informanter

Bland informanterna framkommer berättelser om samtal där man "mellan raderna" kunnat misstänka psykiskt våld. Här finns en motvilja att använda termen våld utan man vill uttrycka det som relationer med en maktojämlikhet och där acceptansen för verbala kränkningar har tänjts ut och normaliserats.

Upplevelse av att det är otroligt svårt att identifiera en utsatt kvinna illustreras. Kanske en kvinna som blivit slagen avbokar sitt besök om hon har blåmärken eller liknande. Många som inte tänkt tanken eller funderar i dessa banor. *"... man vill gärna tro att det är så, om de säger att de har ramlat..."*

Informanterna upplever det som en generationsfråga. Det finns en stark känsla av att äldre kvinnor har en annan syn på förhållanden/äktenskap. En tanke som man uttrycker kring detta är att det kan vara ojämställda ekonomiska förhållanden som ligger till grund och som hindrar dessa kvinnor att bryta sig loss *"mannen äger hus och hem och hon kanske har varit hemmafru i alla år"*. Vad gäller yngre kvinnor är upplevelsen istället att de tar hjälp ex. hos familjerådgivningen och att de inte tar samma kränkningar som de äldre.

Några informanter för ett resonemang kring att den sociala närhet och kontroll som finns i kommunen borde göra så att en våldsfylld relation inte skulle kunna vara hemlig särskilt länge. Närheten borde också kunna ge goda möjligheter för en utsatt kvinna att ha många att vända sig till om hon blir utsatt. Det uttrycks en oro och en viss problematik med anhöriga som vårdar närstående. Det kan ge en obalans i relationen och om våld finns i relationen känns det som riskfyllt i vissa situationer.

Vid ett tillfälle kommer en berättelse om en kvinna utsatt för grovt våld, och det blir ett långt samtal kring detta. Flertalet tror att detta förekommer "här" lika väl som på andra platser men anger ändå att de tror att det psykiska våldet är mycket vanligare.

Berättelser där man anar missförhållanden i relationen både en tid tillbaka men även nu illustreras. Inget av dessa fall ger klara tecken utan det är framförallt känslan av ojämställda förhållanden, kontrollerande män, men även direkta berättelser från kvinnor som berättar om att relationen inte är bra men inte beskriver i ord att det handlar om våld. Många lägger stor vikt vid och är rörande överens om att deras klienter lever i ojämställda relationer. Flera är beroende av sina män för försörjning,

och dessa män sätter standarden - vem som är hemma eller vem som arbetar. Fasader är viktiga.

Reflektioner om en rådande samtalston som man kan höra i relationer och som uttrycks i offentliga sammanhang. Som exempel på sådana situationer anges samtal man kan höra mellan par på privata fester och i butiker. Definitionen av psykiskt våld diskuteras djupgående då berättelserna tar andra uttryck. Flertalet av informanterna beskriver händelser i andra ordalag. *"vet inte om det är våld direkt... .. men han har alltid varit elak"*.

Vidare diskuteras även om hur polis agerar i samband med våldsutsatta kvinna.

Informanterna tror att acceptansen är stor i kommunen för att saker och ting tillhör det privata. Det upplevs svårt att konfrontera någon och om man får höra beskrivningar som; *"han har alltid varit elak"* blir det komplicerat. Vidare tror man att osäkerheten att anmäla något kan vara större i små samhällen, då man inte vill *"stöta sig"* med andra.

Barnperspektivet ca 25 informanter

Informanterna ger berättelser kring kvinnor som de vet blivit utsatta men även där man endast misstänkte att så nog skedde. De uttrycker att öbefolkningen nog har lika mycket våld i nära relationer som viket annat ställe som helst i Sverige. *"Jag tror att det finns... .. nej jag nästan vet att det finns"*.

Några av informanterna funderar kring att sin fokus på barnen kanske gör att man kan missa att se föräldrarna. När barn har varit föremål för utredningar kan man ana att det förekommer våld i familjen men man vet aldrig säkert. Det uttrycks som svårt med en balans att behålla förtroende och att ställa frågor om våld som riskerar försvåra klientrelationen.

En aspekt som det har reflekterats över bland några av dessa informanter är att man kan uppfatta en stor skillnad mellan *"inflyttade"* föräldrar och *"öbor"* i hur familjefrågor hanteras. Det finns en känsla av att inflyttade par delar mer lika på exempelvis föräldraförsäkringen och männen i dessa förhållanden är i högre grad delaktiga kring barnen jämfört med öborna.

Flera av informanterna talade om hur *"förvånad"* och *"överrumplad"* man blir när man får kännedom om sådana här saker. *"Hon var den sista jag skulle gissad det om, hon har ju skinn på näsan"* Samtalar sedan kring att man nu funderar på om man genom åren kan ha missat någon som blivit utsatt, för att man inte är så van att tänka på dessa frågor.

Vidare diskuteras att det har hänt att man hört en viss samtalston bland föräldrapar som, när man nu funderar på det, kanske innebär att det är ett osunt förhållande. Men tillägger att om man uppfattar att barnen verkar ok är man inte den som *"lägger sig i"*.

I ett samtal diskuterade några informanter om hur man noterat en större obalans i jämställdhet i relationer mellan kvinnor av utländsk härkomst och svensk man. För en svensk kvinna utgår man att de *"bör"* ha koll på vad som är ok eller inte, men kanske inte för kvinnor med en annan kultur bakom sig.

Övriga-perspektiv ca 30 informanter

Vid vissa tillfällen har informanter framfört att de inte kunnat erinra sig att de träffat på någon kvinna som de vare sig misstänkt eller som har anförtrott sig att de skulle vara utsatt för våld i nära relation. Det kan ha sin förklaring i att man aldrig tänkt i dessa banor förut.

"Det känns helt enkelt otänkbart att någon man känner skulle slå sin fru."

Trots att man har avsaknad av erfarenheter kring våld i nära relationer tror man ändå att det är vanligt, framförallt psykiskt våld.

När psykiskt våld kom på tal diskuterades språkbruket mellan ungdomar i dag. Den kan ofta uppfattas som kränkande, men det samtalas kring om tillvänjning av ett hårt språk har avtrubbat ungdomarnas reagens mot kränkande tilltal. Språkbruket mellan ungdomarna får en att fundera på hur synen på varandra som kvinnor och män är. Många gånger uppfattar man hur det är föräldrars resonemang som kommuniceras genom ungdomarna.

Vidare upplevs det som att under de senast 10-15 åren har relationer mellan individer hårdnat, språket är tuffare och man är alltmer självcentrerad, på gränsen till respektlöst. Det upplevs som att det är maktrelaterat dvs. vem som *"äger"* rummet och känslan att det är en produkt av uppväxtförhållanden. Vid ett liknande samtal kring denna känsla, funderade informanterna på konsekvenserna av detta språkbruk då dessa ungdomar blir morgondagens vuxna.

Berättelser med både kända och anade fall av män som misshandlat sina fruar illustreras av informanterna. Det beskrivs att detta är något som starkt hålls inom familjen och att mentaliteten om att ingen ska lägga sig i en familjeangelägenhet är stark. Här beskrevs paralleller med annan problematik som finns i familjer, exempelvis om alkohol och minderåriga vars föräldrar *"taggar ut"* om någon lägger sig i. Informanterna diskuterade vidare på vad närheten till varandra innebär, om den sociala kontrollen är skyddande eller hindrande. De flesta höll på att den var hindrande. Skenet att allt är bra är viktig, den allmänna inställningen om att vi bor i ett så *"idylliskt"* samhälle kan absolut medverka till hemligheten.

Informanter samtalade kring känslan av att inte veta hur man ska reagera och ställa frågor kring ämnet om man skulle träffa på någon som man misstänker blir utsatt. Det uttrycks att man inte har tillräcklig kunskap för att agera på "rätt sätt" och att man tror att våld i nära relationer förekommer även i Öckerö kommun.

Många av informanterna tycker att psykiskt våld är en svår definition, även om förklarar begreppet. Flertalet av deltagarna talar om hur bra, säkert och tryggt vi har det i kommunen och att det kan ha en inverkan på anmälningvillighet. *"kanske känns det extra skamligt _ att ha det taskigt menar jag, när alla andra verkar vara så perfekta"*.

Vidare tror en del att det inte är så vanligt med fysiskt våld för att man troligtvis skulle ha sett någon i så fall. Det anges därför att det är troligare att det är verbala kränkningar och elakheter förekommer.

En av informanterna har en berättelse om en känd osund relation som innehåller ett ömsesidigt våld oftast i samband med alkoholintag. Det leder till ett längre samtal om sambandet mellan våld, våld i nära relationer och alkohol. Flera informanter anger att de ofta hör om incidenter av våld mellan par i samband med alkoholintag.